



ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 25 maja 2023 r.

Pozycja 51

POSTANOWIENIE z dnia 17 maja 2023 r. Sygn. akt P 13/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski – przewodniczący
Zbigniew Jędrzejewski
Krystyna Pawłowicz
Jarosław Wyrembak – sprawozdawca
Andrzej Zielonacki,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2023 r., pytania prawnego Sądu Rejonowego Katowice-Zachód w Katowicach, czy:

- 1) art. 15 zzs¹ ust. 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, ze zm.) w brzmieniu nadanym na mocy art. 4 ustawy z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1090) jest zgodny z art. 182 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) art. 15 zzs¹ ustawy z 2 marca 2020 r. powołanej w punkcie 1 w brzmieniu nadanym na mocy art. 4 ustawy z 28 maja 2021 r. powołanej w punkcie 1 jest zgodny z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z 2 marca 2020 r. powołanej w punkcie 1 w brzmieniu nadanym na mocy art. 4 ustawy z 28 maja 2021 r. powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim ogranicza w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich prawo do rozpoznania sprawy w składzie z udziałem dwóch ławników, jest zgodny z art. 31 ust. 3 oraz z art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Na podstawie postanowienia z 7 września 2021 r., sygn. akt VII P 892/20, Sąd Rejonowy Katowice-Zachód w Katowicach VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zwrócił się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym przytoczonym w komparacji.

2. Pismem z 3 grudnia 2021 r. (znak: VII.510.109.2021.PKR) Rzecznik Praw Obywatelskich poinformował o przystąpieniu do postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz przedstawił stanowisko w sprawie wnosząc o stwierdzenie, że art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 1842, ze zm.; dalej: ustawa o COVID-19) w brzmieniu nadanym na mocy art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 28 maja 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1090) w zakresie, w jakim ogranicza w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID-19 oraz w ciągu roku od odwołania ostatniego z nich prawo do rozpoznania spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy w składzie z udziałem ławników, jest niezgodny z art. 2, art. 45 ust. 1, art. 31 ust. 3 oraz art. 182 Konstytucji. Rzecznik wniósł jednocześnie o umorzenie postępowania w pozostałym zakresie na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK), z uwagi na niedopuszczalność wydania wyroku.

3. Pismem z 30 sierpnia 2022 r. (znak: 1001-8.TK.43.2021) Prokurator Generalny zajął stanowisko w sprawie wnosząc o stwierdzenie, że art. 15 zzs¹ ust. 1 pkt 4 ustawy o COVID-19 w zakresie, w jakim wyłącza ze składu orzekającego sądu pierwszej instancji ławników, jest zgodny z art. 45 ust. 1 i art. 182 Konstytucji. Prokurator Generalny wniósł jednocześnie o umorzenie postępowania w pozostałym zakresie na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK z uwagi na niedopuszczalność wydania orzeczenia.

4. 28 kwietnia 2023 r. wpłynął do Trybunału Konstytucyjnego odpis postanowienia sądu pytającego z 13 kwietnia 2023 r. o cofnięciu pytania prawnego.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) do rozpoczęcia rozprawy sąd pytający może wycofać przedłożone Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne. Art. 56 ust. 3 u.o.t.p.TK stanowi zaś, że w wypadku rozpoznawania sprawy na posiedzeniu niejawnym, cofnięcie m.in. pytania prawnego może nastąpić najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia zawiadomienia o rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu niejawnym.

2. Na gruncie stanowiących odpowiedniki art. 56 ust. 2 i 3 u.o.t.p.TK: art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, ze

zm.), art. 49 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 293) oraz art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1157), orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego przyjmuje, że prawo do cofnięcia wniosku, pytania prawnego czy skargi konstytucyjnej przed rozpoczęciem rozprawy mieści się w granicach swobodnego uznania – odpowiednio – wnioskodawcy, sądu pytającego czy skarżącego i jest jednym z przejawów zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed tym organem (por. postanowienie TK z 1 czerwca 2017 r., sygn. K 32/16, OTK ZU A/2017, poz. 47 oraz przywołane tam orzecznictwo).

3. Sąd Rejonowy Katowice-Zachód w Katowicach VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych skutecznie cofnął swoje pytanie prawne postanowieniem z 13 kwietnia 2023 r. Zatem ziściła się w niniejszym postępowaniu przesłanka jego umorzenia na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak w sentencji.